

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

2257

ເລກທີ _____ /ອຄ.ກອຫ.

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 25 NOV 2013

ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍ

ການຄຸ້ມຄອງໝໍ້ຕົ້ມນ້ຳໃນໂຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ຫັດຖະກຳ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ເລກທີ 01/99/ສພຊ, ລົງວັນທີ 3/4/99.
- ອີງຕາມດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສະບັບເລກທີ 522/ນຍ, ລົງວັນທີ 23/12/2011.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ:

ໝວດທີ 1

ຫຼັກການທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ວາງອອກ ເພື່ອກຳນົດຫຼັກການ, ມາດຕະຖານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໝໍ້ຕົ້ມນ້ຳຂອງໂຮງງານເຊັ່ນ: ສະຖານທີ່ຕັ້ງ, ອາຄານ, ການຕິດຕັ້ງ, ວິຊາການ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການບຳລຸງຮັກສາ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 2. ຄວາມໝາຍຂອງຄຳສັບ

1. ໂຮງງານ: ໝາຍເຖິງ ໂຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ຫັດຖະກຳ,
2. ໝໍ້ຕົ້ມນ້ຳ (Boiler): ໝາຍເຖິງ ພາຊະນະປົດທີ່ບັນຈຸນ້ຳ ເມື່ອໄດ້ຮັບຄວາມຮ້ອນຈາກການເຜົາໄໝ້ຂອງເຊື້ອໄຟ, ນ້ຳຈະປ່ຽນຄຸນລັກສະນະກາຍເປັນອາຍນ້ຳ ແລະ ມີຄວາມດັນທີ່ແຕກຕ່າງຈາກຄວາມດັນບັນຍາກາດ.
3. ພະລັງງານຂອງໝໍ້ຕົ້ມນ້ຳ (Power Boiler): ໝາຍເຖິງ ອາຍພາຍໃນໝໍ້ຕົ້ມນ້ຳທີ່ໃຊ້ຄວາມດັນໃນການເຮັດວຽກຫຼາຍກ່ວາ 1,055 ກິໂລກຼາມຕໍ່ຕາຕະລາງຊັງຕີແມັດ ຫຼື 15 psi.
4. ນ້ຳຮ້ອນຂອງໝໍ້ຕົ້ມນ້ຳ (Hot water Boiler): ໝາຍເຖິງ ນ້ຳທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮ້ອນຈາກການເຜົາໄໝ້ ເພື່ອນຳໄປຖ່າຍເທຄວາມຮ້ອນໃຫ້ກັບອຸປະກອນແລກປ່ຽນຄວາມຮ້ອນ ໂດຍທາດແຫຼວຈະໄຫຼວຽນຕະຫຼອດເວລາ ເພື່ອຮັບ ແລະ ຖ່າຍເທຄວາມຮ້ອນໄດ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

5. ໝໍ້ດື່ມນ້ຳຄວາມດັນຕ່ຳ (Low Pressure Heating Boiler): ໝາຍເຖິງ ໝໍ້ດື່ມນ້ຳທີ່ມີຄວາມດັນຂອງອາຍນ້ຳລວມບໍ່ເກີນ 1,055 ກິໂລກຼາມຕໍ່ຕາຕະລາງຊັງຕີແມັດ ຫຼື ອຸນນະພູມບໍ່ເກີນ 121 ອົງສາເຊ.
6. ໝໍ້ດື່ມນ້ຳຄວາມດັນສູງ(High Pressure Heating Boiler): ໝາຍເຖິງ ໝໍ້ດື່ມນ້ຳທີ່ມີຄວາມດັນຂອງອາຍນ້ຳລວມເກີນ 1,055 ກິໂລກຼາມຕໍ່ຕາຕະລາງຊັງຕີແມັດ ຫຼື ອຸນນະພູມເກີນ 121 ອົງສາເຊ.

ມາດຕາ 3. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ນຳໃຊ້ສະເພາະການຄຸ້ມຄອງໝໍ້ດື່ມນ້ຳຂອງໂຮງງານທຸກປະເພດ ແລະ ທຸກລະດັບ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນທີ່ດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບການຜະລິດ, ປະກອບ, ດັດແປງ ຫຼື ສ້າງໝໍ້ດື່ມນ້ຳ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 4. ຫຼັກການທົ່ວໄປ

1. ເມື່ອກວດພົບເຫັນໝໍ້ດື່ມນ້ຳຂອງໂຮງງານມີປະສິດທິພາບຕ່ຳ ຫຼື ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ການເກີດອັນຕະລາຍ ໂຮງງານຕ້ອງໄດ້ຢຸດການນຳໃຊ້ ເພື່ອບຳລຸງຮັກສາ.
2. ການສ້ອມແປງໝໍ້ດື່ມນ້ຳ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມດັນ, ກ່ອນການສ້ອມແປງຕ້ອງວາງແຜນການຄົບຖ້ວນ. ພາຍຫຼັງສ້ອມແປງແລ້ວ ກ່ອນຈະນຳໃຊ້ຄືນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກໜ່ວຍງານຄວາມປອດໄພຂອງໂຮງງານກ່ອນຈຶ່ງສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້.
3. ສຳລັບການເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ປ່ຽນແປງສະຖານທີ່ ຫຼື ຂາຍໝໍ້ດື່ມນ້ຳ ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຊາບພາຍຫຼັງການຍົກຍ້າຍ ຫຼື ຂາຍພາຍໃນກຳນົດເວລາ 30 ວັນ.

ມາດຕາ 5. ການຂຶ້ນທະບຽນ

ໂຮງງານທີ່ມີການນຳໃຊ້ໝໍ້ດື່ມນ້ຳ ຕ້ອງໄດ້ປະກອບຄຳຮ້ອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນນຳຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ກ່ອນ ຈຶ່ງສາມາດຕິດຕັ້ງຢູ່ໃນໂຮງງານໄດ້, ເອກະສານປະກອບມີຄື: ຄຳຮ້ອງ, ແບບຂອງໝໍ້ດື່ມນ້ຳ ແລະ ລະບົບບຳບັດມີນລະພິດດ້ານອາກາດ, ແຜນຜັງກຳນົດຈຸດທີ່ຕັ້ງ ແລະ ການຄຳນວນໂຄງສ້າງຮາກຖານ.

ໝວດທີ 2

ການອອກແບບ ແລະ ການຄວບຄຸມຄວາມປອດໄພ

ມາດຕາ 6. ການຜະລິດ, ປະກອບ, ດັດແປງ ຫຼື ສ້າງໝໍ້ດື່ມນ້ຳ

ຜູ້ດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບການຜະລິດ, ປະກອບ, ດັດແປງ ຫຼື ສ້າງໝໍ້ດື່ມນ້ຳ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງລຸ່ມນີ້

1. ອອກແບບ ແລະ ກວດສອບການຜະລິດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເໝາະສົມຕາມມາດຕະຖານດ້ານເຕັກນິກ.

2. ສ້າງບື້ມຄູ່ມືກ່ຽວກັບການຜະລິດ, ນຳໃຊ້, ການກວດສອບ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ,
3. ລາຍງານຂໍ້ມູນຂອງການຜະລິດ, ການກວດສອບ ແລະ ການທົດລອງຄວາມປອດໄພຂອງໝໍ້ ຕົ້ມນຳໃຫ້ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ.

ມາດຕາ 7. ສະຖານທີ່ຕັ້ງໝໍ້ຕົ້ມນຳ

1. ການອອກແບບແຜນຜັງໂຮງງານ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດສະຖານທີ່ຕັ້ງໝໍ້ຕົ້ມນຳ, ມີເນື້ອທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການ,
2. ສະຖານທີ່ຕັ້ງໝໍ້ຕົ້ມນຳ ຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ຫ່າງໄກຈາກເຂດຊຸມຊົນແອອັດ, ມີທາງອອກສຸກເສີນ, ມີສະຖານທີ່ສຳລັບຈັດເກັບວັດຖຸດິບ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 8. ອາຄານ ແລະ ຖານຮອງຮັບໝໍ້ຕົ້ມນຳ

1. ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການສຶກສາຂໍ້ມູນລະອຽດ ແລະ ອອກແບບລະບົບອາຄານ ແລະ ຖານຮອງຮັບ ໂດຍຜ່ານການຮັບປະກັນທາງດ້ານເຕັກນິກຈາກບໍລິສັດອອກແບບທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ສາກົນຈຶ່ງສາມາດກໍ່ສ້າງໄດ້,
2. ອາຄານຕ້ອງມີຄວາມແໜ້ນໜາແຂງແຮງ, ທົນທານຕໍ່ແຮງກະທົບຕ່າງໆ ແລະ ຕ້ອງມີສະຖານທີ່ຮອງຮັບທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເໝາະສົມ ເພື່ອໃຫ້ວິຊາການປະຕິບັດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ວັດແທກມົນລະພິດທີ່ປ່ອຍອອກຈາກໝໍ້ຕົ້ມນຳສູ່ບັນຍາກາດ,
3. ພາຍໃນອາຄານຂອງໝໍ້ຕົ້ມນຳຕ້ອງຕິດປ້າຍຫ້າມ ຫຼື ປ້າຍເຕືອນຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ ຕ່າງໆ ຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 9. ວິຊາການຄຸ້ມຄອງໝໍ້ຕົ້ມນຳ

ໂຮງງານ ທີ່ມີການນຳໃຊ້ໝໍ້ຕົ້ມນຳຕ້ອງມີວິຊາການຮັບຜິດຊອບຕາມຄວາມເໝາະສົມ, ວິຊາການດັ່ງກ່າວຕ້ອງມີໃບປະກາດຈົບວິຊາສະເພາະດ້ານກົນຈັກ ຫຼື ການຄຸ້ມຄອງໝໍ້ຕົ້ມນຳຢ່າງ ໜ້ອຍໜຶ່ງ ຄົນ ແລະ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມດ້ານການຄຸ້ມຄອງໝໍ້ຕົ້ມນຳ ຈາກຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຫຼື ຂະແໜງການອື່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 10. ຂໍ້ມູນຂອງໝໍ້ຕົ້ມນຳ

ໝໍ້ຕົ້ມນຳຕ້ອງປະກອບດ້ວຍຂໍ້ມູນລະອຽດດັ່ງນີ້:

1. ຊື່ປະເທດຂອງຜູ້ຜະລິດໝໍ້ຕົ້ມນຳ,
2. ເດືອນ ແລະ ປີທີ່ຜະລິດ,
3. ມາດຕະຖານການສ້າງໝໍ້ຕົ້ມນຳ,
4. ຄວາມດັນອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ງານສູງສຸດ,
5. ຄວາມດັນທົດສອບ,
6. ໝາຍເລກເຄື່ອງໝໍ້ຕົ້ມນຳ,
7. ລຸ້ນ,
8. ຂໍ້ມູນອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 11. ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີຂອງໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າ

1. ເຕັກໂນໂລຊີຂອງໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າຕ້ອງເໝາະສົມກັບຍຸກສະໄໝ ແລະ ຍັງຢູ່ໃນສະພາບສາມາດ ໃຊ້ງານ ໄດ້ດີ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ,
2. ຕ້ອງຕິດຕາມກວດກາ, ບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກທີ່ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດອຸປະຕິເຫດ ແລະ ຫຼີກລ້ຽງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ,
3. ຕ້ອງຕິດຕັ້ງອຸປະກອນດ້ານຄວາມປອດໄພ ເພື່ອແຈ້ງເຕືອນຄວາມເປັນອັນຕະລາຍເຊັ່ນ: ລິ້ນປິດ-ເປີດ(Safety valve), ໄຟສັນຍານ, ກະດິງ,
4. ການອອກແບບ ແລະ ຕິດຕັ້ງລະບົບບຳບັດມົນລະພິດທາງອາກາດທີ່ເກີດຈາກໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນການບຳບັດໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານທີ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຫຼື ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງວາງອອກ.

ມາດຕາ 12. ການຕິດຕັ້ງ

1. ຜູ້ປະກອບກິດຈະການໂຮງງານທີ່ນຳໃຊ້ ໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 4, 5, 6,7 ແລະ ມາດຕາ 8 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້,
2. ລະບົບທີ່ສົ່ງຄວາມຮ້ອນ ຕ້ອງໄດ້ອອກແບບ ແລະ ຄິດໄລ່ຕາມເຕັກນິກວິຊາການກຳນົດໄວ້,
3. ນໍ້າທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າ ຕ້ອງຄິດໄລ່ ແລະ ບຸກແຕ່ງຄຸນນະພາບນໍ້າໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງການອອກແບບໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າ,
4. ຕ້ອງຕິດຕັ້ງໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄອງຕາມຫຼັກວິຊາການ ແລະ ມີບໍລິສັດຮັບປະກັນໃນການຕິດຕັ້ງ,
5. ຕ້ອງລາຍງານຂໍ້ມູນການຕິດຕັ້ງ, ການກວດສອບ ແລະ ທົດລອງຫຼັງການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍຕາມຫຼັກວິຊາການກຳນົດໄວ້ ໃຫ້ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຊາບ.

ມາດຕາ 13: ດ້ານຄວາມປອດໄພຂອງໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າ

1. ຄວາມດັນ ແລະ ອຸນນະພູມສຳລັບໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າຄວາມດັນຕໍ່າ
 - 1.1. ຄວາມດັນສູງສຸດທີ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ຕ້ອງບໍ່ເກີນ 1,055 ກິໂລກຼາມຕໍ່ຕາຕະລາງຊັງຕີແມັດ ຫຼື 15 psi,
 - 1.2. ອຸນນະພູມສູງສຸດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ ຕ້ອງບໍ່ເກີນ 121 ອົງສາເຊ.
2. ລິ້ນປິດ-ເປີດ(Safety valve)

ໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າ ແລະ ອຸປະກອນຮັບແຮງດັນຂອງໂຮງງານຕ້ອງຕິດຕັ້ງລິ້ນປິດ-ເປີດ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຢ່າງໜ້ອຍ 1 ອັນ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ໃນການປັບຄວາມດັນໃຫ້ຢູ່ໃນເກນທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້,
3. ລິ້ນປ້ອງກັນການໄຫຼກັບຄືນຂອງອາຍຮ້ອນ(Stop valve)

ໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າ ແລະ ອຸປະກອນຮັບແຮງດັນຕ້ອງຕິດຕັ້ງລິ້ນປ້ອງກັນການໄຫຼກັບຄືນຂອງ ອາຍຮ້ອນຢ່າງໜ້ອຍ 1 ອັນ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ອາຍຮ້ອນໄຫຼກັບຄືນ,

4. ເຄື່ອງຄວບຄຸມຄວາມດັນຂອງການເຜົາໄໝ້

ໂຮງງານອຸດສາຫະກຳບຸງແຕ່ງທີ່ນຳໃຊ້ໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າຕ້ອງຕິດຕັ້ງເຄື່ອງຄວບຄຸມຄວາມດັນ ຈາກການເຜົາໄໝ້ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມດັນບໍ່ໃຫ້ເກີນ 1 ກິໂລກຼາມຕໍ່ຕາຕະລາງຊັງຕີແມັດ ຫຼື 14,223 psi.

5. ລິ້ນປິດ-ເປີດອາຍນໍ້າ

ຕ້ອງເປັນຊະນິດປິດ-ເປີດຊ້າ ແລະ ຕ້ອງຕິດຕັ້ງໄວ້ດ້ານເທິງຂອງໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າ,

6. ເຄື່ອງຄວບຄຸມນໍ້າອັດຕະໂນມັດ:

- 6.1. ຕ້ອງຕິດຕັ້ງເຄື່ອງຄວບຄຸມນໍ້າແບບອັດຕະໂນມັດໃສ່ໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າຢ່າງໜ້ອຍ 01 ຊຸດ,
- 6.2. ຕ້ອງຕໍ່ເຄື່ອງດັ່ງກ່າວເຂົ້າກັບວົງຈອນການປະຕິບັດວຽກງານຂອງສັນຍານເຕືອນໄພ,
- 6.3. ເຄື່ອງດັ່ງກ່າວຕ້ອງຕັດວົງຈອນການປະຕິບັດວຽກງານທັງໝົດຂອງອຸປະກອນເຜົາໄໝ້ (Burner).

7. ເຄື່ອງຄວບຄຸມການປິດ-ເປີດຄວາມດັນແບບອັດຕະໂນມັດ(Pressure switch)

ຕ້ອງຕິດຕັ້ງເຄື່ອງຄວບຄຸມການປິດ-ເປີດຄວາມດັນແບບອັດຕະໂນມັດຢ່າງໜ້ອຍ 01 ຊຸດ,

8. ສະນວນກັນຄວາມຮ້ອນ:

ຕ້ອງທຸ້ມສະນວນກັນຄວາມຮ້ອນຂອງເຄື່ອງໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າ, ລິ້ນຈ່າຍອາຍນໍ້າ, ທໍ່ຈ່າຍອາຍນໍ້າ ແລະ ຖັງພັກອາຍນໍ້າ,

9. ເຄື່ອງວັດຄວາມດັນອາຍນໍ້າ(Pressure guage):

- 9.1. ຕ້ອງຕິດຕັ້ງເຄື່ອງວັດຄວາມດັນຂອງອາຍນໍ້າຢ່າງໜ້ອຍ 01 ຊຸດ,
- 9.2. ເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງເຄື່ອງວັດຄວາມດັນໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າຕ້ອງມີຂະໜາດບໍ່ຫຼຸດ 50 ມິລິແມັດ.

ມາດຕາ 14. ຄວາມປອດໄພແຮງງານ

- 1. ຕ້ອງຝຶກອົບຮົມດ້ານຄວາມປອດໄພໃຫ້ພະນັກງານ ແລະ ກຳມະກອນຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບໝໍ້ ຕົ້ມນໍ້າ ເພື່ອນຳໃຊ້ອຸປະກອນປ້ອງກັນແຮງງານຢ່າງໜ້ອຍ 2 ຄັ້ງຕໍ່ປີ,
- 2. ຕ້ອງຈັດໃຫ້ມີອຸປະກອນປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ແລະ ກຳມະກອນຜູ້ທີ່ ຮັບຜິດ ຊອບເຊັ່ນ: ຜ້າປິດປາກ-ດັງ, ເກີບ, ໜວກ, ສິບມື, ແວ່ນຕາ, ຊຸດປ້ອງກັນຄວາມ ຮ້ອນ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງອຸປະຕິເຫດແຮງງານ ແລະ ພະຍາດອາຊີບ,
- 3. ຕ້ອງສ້າງລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ແຮງງານ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າ ດ້ວຍແຮງງານ.

ມາດຕາ 15. ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ລາຍງານຂໍ້ມູນຂອງໂຮງງານ

ໂຮງງານຕ້ອງຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາການນຳໃຊ້ໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າໃຫ້ໄປຕາມມາດ ຕະຖານເຕັກນິກທີ່ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ຕ້ອງມີການລາຍງານຂໍ້ມູນ

ດັ່ງກ່າວເປັນປົກກະຕິໃຫ້ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຊາບຢ່າງໜ້ອຍ 2 ຄັ້ງຕໍ່ປີ.

ມາດຕາ 16. ກໍລະນີເກີດເຫດການສຸກເສີນ

ໃນກໍລະນີການນຳໃຊ້ໝໍ້ຕົ້ມນຳຂອງໂຮງງານທາກເກີດອຸປະຕິເຫດເຈົ້າຂອງໂຮງງານ ຕ້ອງແຈ້ງເຫດການດັ່ງກ່າວດ້ວຍໂທລະສັບດ່ວນຫາຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງ, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ, ກອງມອດໄຟທີ່ຢູ່ໄກ້ທີ່ສຸດ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຮງງານເຮັດບົດລາຍງານເປັນລາຍລັກ ອັກສອນຕົ້ມ ເພື່ອລາຍງານພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ່ 3

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ

ມາດຕາ 17. ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.
2. ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ.
3. ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງ

ມາດຕາ 18. ການຕິດຕາມກວດກາ

ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ໃຫ້ຖືເອົາວຽກງານການຕິດຕາມກວດກາເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງວຽກງານການເຄື່ອນໄຫວ ເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 19. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ

1. ກຳນົດນະໂຍບາຍ, ຫຼັກການ ແລະ ມາດຕະຖານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພໝໍ້ຕົ້ມນຳ,
2. ສຳຫຼວດ ແລະ ສ້າງຄູ່ມືແນະນຳ ໃນການຄວບຄຸມຄວາມປອດໄພຂອງໝໍ້ຕົ້ມນຳ,
3. ສ້າງຖານຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມຄວາມປອດໄພຂອງໝໍ້ຕົ້ມນຳ,
4. ຂຶ້ນ ແລະ ຖອນທະບຽນການນຳໃຊ້ໝໍ້ຕົ້ມນຳໃຫ້ແກ່ໂຮງງານ,
5. ຈັດຝຶກອົບຮົມ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນດ້ານການຄວບຄຸມຄວາມປອດໄພຂອງໝໍ້ຕົ້ມນຳໃຫ້ແກ່ພະນັກງານວິຊາການຂອງໂຮງງານ,
6. ຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນ ແລະ ວັດແທກການປ່ອຍມົນລະພິດອອກຈາກໝໍ້ຕົ້ມນຳຂອງໂຮງງານ,
7. ໃຫ້ການປຶກສາດ້ານການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພຂອງໝໍ້ຕົ້ມນຳ,
8. ສັ່ງຢຸດເຊົາຊົ່ວຄາວການດຳເນີນງານກ່ຽວກັບໝໍ້ຕົ້ມນຳ ເມື່ອເຫັນວ່າໂຮງງານບໍ່ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 20. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ

1. ສ້າງຖານຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມຄວາມປອດໄພຂອງໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າ,
2. ສຳຫຼວດຂໍ້ມູນ ແລະ ລາຍງານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າ ແລະ ວັດຖຸດິບຕ່າງໆ ທີ່ຮັບໃຊ້ໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າໃຫ້ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ເປັນປະຈຳ,
3. ຈັດຝຶກອົບຮົມ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນໃຫ້ແກ່ພະນັກງານວິຊາການຂອງໂຮງງານຜູ້ຮັບຜິດຊອບຄວບຄຸມຄວາມປອດໄພໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າ,
4. ຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນ ແລະ ວັດແທກການປ່ອຍມົນລະພິດອອກຈາກໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າ,
5. ໃຫ້ການປຶກສາດ້ານການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພຂອງໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າ,
6. ສັ່ງຢຸດເຊົາຊົ່ວຄາວ ເມື່ອເຫັນວ່າໂຮງງານບໍ່ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 21. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງ

1. ສຳຫຼວດຂໍ້ມູນ ແລະ ລາຍງານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າ ໃນຂອບເຂດຂອງເມືອງ ແລະ ວັດຖຸດິບຕ່າງໆ ທີ່ຮັບໃຊ້ໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າ ໃຫ້ແກ່ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເປັນປະຈຳ,
2. ໃຫ້ການປຶກສາດ້ານການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພຂອງໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າ,
3. ເອົາໃຈໃສ່ປະສານງານ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ວັດແທກການປ່ອຍມົນລະພິດອອກຈາກໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າ ຂອງໂຮງງານ.

ມາດຕາ 22. ຂໍ້ຫ້າມຂອງໂຮງງານ

ຫ້າມໂຮງງານດຳເນີນການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຕິດຕັ້ງ ຫຼື ດຳເນີນການໃດໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າກ່ອນການຂຶ້ນທະບຽນນຳກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ,
2. ປ່ອຍມົນລະພິດທາງດ້ານອາກາດເກີນມາດຕະຖານຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຫຼື ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງວາງອອກ,
3. ຖອກເຫສິ່ງເສດເຫຼືອຕ່າງໆ ໃສ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ,
4. ປອມແປງເອກະສານ, ປິດບັງຂໍ້ມູນຄວາມຈິງ, ຂັດຂວາງ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 4

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 23. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ຜູ້ດຳເນີນກິດຈະການໂຮງງານ ທີ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນຕາມລະບຽບການສະບັບນີ້ ວາງອອກ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ຈະໄດ້ບັນທຶກໄວ້ເປັນໂຮງງານຕົວແບບ.

ມາດຕາ 24. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ຜູ້ດຳເນີນກິດຈະການໂຮງງານ ຫາກບໍ່ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສ້າງຄວາມອັນຕະລາຍ, ເຫດລຳຄານ, ຜົນ ກະທົບ, ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ບຸກຄົນ ຫລື ສັບສິນຂອງລັດຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຢ່າງເຂັ້ມ ງວດຕາມແຕ່ລະກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 5

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 25. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ຊື່ນຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງ ແລະ ເປັນເອກກະ ພາບກັບລະບຽບກົດໝາຍຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມອບໃຫ້ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ໃຫ້ການ ປະສານງານ ແລະ ປຶກສາຫາລື ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໂຮງງານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ ແລະ ເຂັ້ມ ງວດ.

ມາດຕາ 26. ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ແລະ ນຳໃຊ້ໄດ້ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ. ບັນ ດາຂໍ້ຕົກລົງ, ລະບຽບການ ແລະ ແຈ້ງການ ທີ່ປະກາດໃຊ້ໃນເມື່ອກ່ອນຫາກຂັດກັບຂໍ້ຕົກລົງສະ ບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກລົບລ້າງ ແລະ ໃຫ້ນຳໃຊ້ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ປ່ຽນແທນ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ
ປະຊາກອນສາທາລະນະ ແລະ ການຄ້າ

ດຣ.ນາມ ວິຍະເກດ